

τερματίζω

τερματίζω, ρ. [<μτγν. τερματίζω], τερματίζω. **1.** φτάνω στο τέλος μιας δραστηριότητας ή διαδικασίας, τελειώνω: «μόλις τερματίσω τη δουλειά μου, θα 'ρθω να σας συναντήσω». **2.** κατ' επέκταση, πεθαίνω ή αυτοκτονώ: «τερμάτισε ήσυχα τη ζωή του ανάμεσα στην οικογένειά του || τερμάτισε τη ζωή του με μια σφαίρα στο κεφάλι». (Λαϊκό τραγούδι: *φύσηξ' ο βοριάς της παρηγοριάς για να μου θυμίσει, πως ακόμα ζω, έστω κι αν εγώ έχω τερματίσει*). **3.** διακόπτω μια δραστηριότητα, διαδικασία ή σχέση: «αφού δε μου πλήρωναν τα λεφτά που ζητούσα, τερμάτισα απ' τη δουλειά μου || με την τάδε έχουμε τερματίσει εδώ και καιρό». **4.** (για δρομείς ή για άλλα αθλήματα) φτάνω στο τέρμα: «στην κούρσα των οκτακοσίων μέτρων τερμάτισε πρώτος || στο γκραν πρι του Μόντε Κάρλο τερμάτισε δεύτερος || ο τάδε τερμάτισε πρώτος στη ιστιοσανίδα || το άλογο του τάδε στην τρίτη υποδρομία τερμάτισε τρίτο».

- *όποιος τρέχει μόνος του, τερματίζει πρώτος*, *όποιος δεν έχει αντίπαλο να τον συναγωνιστεί σε κάτι, ενεργεί πάντα με άνεση και προς όφελός του*: «επειδή δεν υπήρχε άλλος ενδιαφερόμενος, ό,τι αντικείμενο έβγαζαν στη δημοπρασία και του άρεσε, το έπαιρνε, γιατί όποιος τρέχει μόνος του τερματίζει πρώτος».

- *τερμάτισε τη ζωή του*, βλ. λ. [ζωή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας